

Nr 547

Av herr **Braconier m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 94, angående ekonomiska villkor för rusdrycksutskänkingen, m. m.*

I proposition nr 94 till årets riksdag har Kungl. Maj:t föreslagit bl. a., att restaurangernas ersättning för omkostnader i samband med utskänking av spritdrycker bestämmas till 15 % av det utskänkningspris, som avses skola gälla fr. o. m. den 1 oktober 1957. Statsrådet har framhållit bl. a., att den föreslagna ersättningen ligger avsevärt lägre än vad som begärts från restauratörhåll och att den ej obetydligt understiger de genomsnittliga särkostnaderna för spritutskänkingen.

Vi finna icke skäl att här ifrågasätta annat än att den sedan länge tillämpade grundsatsen i svensk nykterhetspolitik att enskilt vinstintresse icke bör få göra sig gällande vid försäljning av rusdrycker till allmänheten fortfarande bör uppehållas. Det kan dock icke rimligen bestridas, att restaurangernas betydelse ur nykterhetssynpunkt avsevärt minskat, sedan utminuteringspriten den 1 oktober 1955 släpptes fri, och att den för närvarande verkligt brännande nykterhetspolitiska frågan gäller hur man skall kunna få kontroll på följderna av den fria utminuteringspriten.

Såsom i propositionen framhållits är en restaurangnäring, som arbetar under ekonomiskt betryck, i och för sig ingen positiv faktor ur nykterhetssynpunkt. Även om man uppehåller principen att restauratören icke bör kunna göra sig någon vinst på spritutskänkingen, synes det oss rimligt, att hans direkta kostnader för densamma täckas. Det värde utskänkningsrättigheten som sådan tidigare må ha haft synes oss efter 1955 års reform så osäkert, att det icke kan tillmätas någon betydelse i detta sammanhang.

En särskild följd av att kostnaderna icke helt täckas av utskänkningspriserna blir att förlusten i stället måste kompenseras genom prishöjning på mat, svagare alkoholdrycker och alkoholfria drycker. De restauranggäster som icke förtära sprit skulle på detta sätt få subventionera spritförtäringen. Detta synes oss icke minst ur nykterhetssynpunkt föga tilltalande. Vad särskilt beträffar vinpriserna har statsrådet understrukit, att dessa prisers nuvarande höga nivå är en direkt följd av de begränsningar som upprätthållits i fråga om restauratörernas ersättning för spritutskänkingen. Att sistberörda ersättning nu icke sättes för lågt är också en förutsättning för att erhålla en i och för sig önskvärd sänkning av vinpriserna.

Det föreliggande utredningsmaterialet lämnar icke full klarhet beträff-

fande till vilket belopp särkostnaderna för spritutskänkningsbörorna beräknas. Med utgångspunkt från 1953 års utskänkingsvinstkommittés siffror och statsrådets inledningsvis återgivna uttalande synas särkostnaderna emellertid rimligen kunna uppskattas till ca 18 % av det utskänkingspris, som förordats skola tillämpas fr. o. m. den 1 oktober 1957. Restauratörernas ersättning bör alltså utgå med detta belopp.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställa vi,

att riksdagen ville besluta att restauratörernas ersättning för kostnader i samband med rusdrycksutskänkning skall utgå med 18 % av det i propositionen nr 94 beräknade utskänkingspriset.

Stockholm den 26 mars 1957

Jean Braconier

Eric Nilsson
i Svalöv

Per Svensson
i Stenkyrka

Tage Magnusson
i Borås